

JAUME GALOFRE

HOMENATGES

L'Excm. i Molt Il·ltre. Ajuntament de Terrassa, en sessió plenària celebrada el dia 25 de febrer del 2016, acordà concedir la Medalla d'Honor de la Ciutat a

Jaume Galofre i Gabarró

en reconeixement a la seva trajectòria altruista dedicada a l'associacionisme, el seu compromís amb la natura i el medi ambient i per al suport necessari per a la fundació d'entitats tan importants com l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa i Voluntaris Forestals Terrassa.

Terrassa, 31 de maig del 2016

L'incansable defensor del nostre paisatge

Jaume Galofre, al llarg de la seva vida, ha portat a terme una tasca extraordinària, generosa i constant, sempre enfocada a preservar i defensar apassionadament aquest excepcional patrimoni col·lectiu que constitueix el paisatge i l'entorn natural de Terrassa.

Des del Centre Excursionista de Terrassa, des de l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa i Voluntaris Forestals de Terrassa, Jaume Galofre s'ha dedicat en cos i ànima a recórrer els nostres boscos i muntanyes, a dibuixar mapes de camins, a lluitar contra els incendis forestals i a promoure el coneixement i l'orgull ciutadà per l'extraordinari patrimoni natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Sense oblidar, per suposat, el seu profund coneixement d'altres geografies i de muntanyes properes i llunyanes: els Pirineus, Montserrat, els Alps, l'Himàlaia, els Andes...

L'incansable Jaume Galofre ha deixat empremta en el seu camí per la vida, ha escalat cims, ha fet ciutat i ha fet país, sempre amb senzillesa i coherència, amb un entusiasme a tota prova, amb la modèstia pròpia de les grans persones que saben compartir les experiències i el coneixement. I això és el que li reconeix l'Ajuntament de Terrassa amb aquesta Medalla d'Honor de la Ciutat: ha estat capaç de fondre's des de la ciutat amb el paisatge, de comprometre's amb el bé comú, d'estimar la terra i la natura i de defensar-les perquè continuïn essent part del patrimoni col·lectiu i del progrés de Terrassa i de Catalunya. Amb aquest homenatge agraïm, doncs, la seva lliçó vital i cívica, que ens convida sempre a pujar més amunt i anar més enllà.

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke.

Jordi Ballart i Pastor

Alcalde de Terrassa

Un enamorat de la muntanya

La seva diminuta figura amaga una persona afable, oberta, generosa, compromesa, senzilla i enamorada de la natura. Tots els qui el coneixen diran que em quedo curt. Malgrat una habitual discreció, res no m'impedirà remarcar-ho. Des de la seva habitual discreció, ell sempre voldria passar desapercebut.

No va néixer a Terrassa. És fill de Barcelona, tot i que les arrels familiars provenen de Montoliu de Segarra (petit poblet a tocar de Cervera). La combinació d'un part complicat i la delicada salut de la mare el va deixar orfe. Això provocà que, amb una previsió inicial de dos anys, passés a dependre d'uns oncles residents a Terrassa. La intenció, passat aquest període, era tornar amb son pare. Però ací es va quedar: primer en l'etapa escolar (a cal senyor Sala) i, més enllà, combinant la feina de metal·lúrgic amb tasques de suport al tiet (que manava dues vinyes del comte d'Ègara).

Ací, també, va conèixer na Maria Vives, amb qui es va casar. Fruit d'aquesta unió van venir la seva filla Mercè i tres nétes (Anna, Laura i Mariona). A totes les hi va inculcar un gran amor envers tot allò que tingués a veure amb la natura (senderisme, escalada, espeleologia, alpinisme, etc.). No endebades, ell s'havia inscrit com a soci del Centre Excursionista als vint-i-sis anys. Aquesta entitat va esdevenir la seva segona família... fins al punt que ell va arribar a presidir-la durant uns set anys (1982-1989).

La tenacitat i l'encís que la muntanya sempre despertava en ell el dugueren a racons de tot el món (com ara els Alps, l'Amèrica del Sud, Rússia, l'Àsia, etc.). Sempre mirant d'assolir fites que requerien una molt bona forma física i un poder mental envejable. En un entorn més proper, qui no el recorda en innombrables passejades pel Parc Natural de Sant Llorenç... o en participacions a la travessa del Matagalls-Montserrat?

La seva gran experiència i el profund amor pel medi natural i el territori el van convertir en un dels promotors i alma mater de dues agrupacions: la de defensa forestal (ADF) i la de voluntaris de Terrassa (AVT). En una hipotètica gala dels Oscar de la muntanya, en Jaume obtindria, any rere any, la seva estatueta. Poca gent com ell pot presumir d'estimar tant el medi natural i gaudir-ne. Això sí, amb una petita i alhora gran diferència: des del seny i la passió. Tot un referent per a les noves generacions!

Josep Ballbé

Una vida dedicada a la natura

Al llarg de la vida, coneixes persones, moltes persones. Dins del món del voluntariat, coneixes bones persones, i algunes d'elles, tan aviat les veus, detectes que són, a més, extraordinàries. Aquest és el cas del Jaume.

Quan amb 19 anys vaig aterrar al món del voluntariat i vaig tenir el primer contacte amb ell, de seguida vaig poder copsar que no era una persona gens corrent. Amb aquella aparença de persona gran, despreocupada, tot ell un secall primet i baixet, veies a la seva mirada que al darrere hi havia molt més del que semblava. I tant que n'hi havia!

I és que el Jaume ha representat, per a molts dels que estem a Voluntaris Forestals de Terrassa, el primer contacte real amb el nostre entorn natural. Tots ens vanagloriem de conèixer Terrassa i, si ens pregunten, tots afirmarem que coneixem el seu entorn al nivell d'un cartògraf minuciós... Ai, quina mentida! Quan fem un petit passeig amb el Jaume, ràpidament comprovem que sabem tant del Parc Natural i els entorns de Terrassa com del centre de Londres. I és que sorprèn com el Jaume, amb els seus 83 anys, en una dècima de segon és ben capaç de dir-te de memòria d'on ve i cap a on va el camí on et trobes, i de regal els vint o trenta camins adjacents, amb el nom de les masies corresponents, el dels seus propietaris i una o dues anècdotes viscudes amb cada un d'ells al llarg de la seva vida.

El cert és que el Jaume és molt més que una petita enciclopèdia de l'entorn natural de Terrassa. Sempre ha estat un home preocupat per la natura i per la seva protecció, i no ha dubtat a enfrontar-se a qui calgui per defensar-la. Aquest neguit per la defensa de la natura nasqué, evidentment, del seu profund amor per la muntanya.

Pertanyent al Centre Excursionista de Terrassa des que tenia 27 anys, ha estat el seu president del 1982 al 1989 i un dels grans exponents de l'alta muntanya de Terrassa. I, tal i com el veieu, aquest home menut ha pujat al voltant de quinze muntanyes de més de cinc mil metres i unes quantes de més de quatre mil, entre les quals el Mont Blanc als Alps, el Nevado Sajama a Bolívia o el Chimborazo a l'Equador, per citar les més conegudes; també se'n va a esquiar cada any als Alps, ha fet la Matagalls-Montserrat completa fins el 2010 (amb 77 anys!) i sé de bona tinta que aquestes setmanes ha estat entrenant la seva neta per tal que la pugui fer sense despentinat-se. El més meritori, però, és que a mi em va deixar en ridícul la primera vegada que vaig sortir amb ell a revisar camins. Ara no estic en la meua millor forma, però aleshores sí que ho estava... i redéu! No hi havia manera d'enganxar el Jaume caminant! En el meu estat actual, val més que ni ho intenti...

Sé que, ara que coneixeu la seva faceta d'esportista d'alta muntanya i la seva implicació amb el Parc, el que us diré ara tampoc no us sorprendrà, però en Jaume va ser un dels fundadors de l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa, l'any 1987. Si avui dia podem continuar gaudint d'una bona part dels boscos de Terrassa i mantenir-los allunyats el màxim possible dels temuts incendis forestals, és en bona part gràcies a ell i a la iniciativa que va tenir, juntament amb un grup d'altres ciutadans compromesos, de crear l'ADF de Terrassa i de fer una crida a la gent del Centre Excursionista per implicar-se en la prevenció d'incendis col·laborant amb els Voluntaris Forestals de Terrassa, entitat amb la qual, tant ell com jo, tenim l'orgull de continuar col·laborant encara avui.

Si el Jaume ha passat la seva vida protegint la natura, pensareu que aquí falta alguna cosa. Només alta muntanya i prevenció d'incendis? Teniu tota la raó. Dintre de les seves inquietuds no podia faltar el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, pedra angular del nostre municipi i raó de ser de moltes persones de les entitats signants. El Jaume és una persona ben coneguda dintre del Parc, no només com a usuari, sinó també com a persona implicada en la seva gestió, fet que l'ha portat a ser actualment el vicepresident del Consell Consultiu del Parc, del qual forma part des dels seus inicis.

Als Voluntaris, tal i com us he dit al principi d'aquest petit elogi, el Jaume és una referència insubstituïble. Mentor de molts dels que estem allà, ens ha sabut transmetre la passió per la natura i la seva protecció. La seva família i els companys del Centre Excursionista i del Parc Natural de ben segur que podran dir el mateix. Per això (i perquè ens fa uns mapes d'estat de camins meravellosos, no ens enganyem...), cap de nosaltres no el deixem, ni el deixarem, jubilar mai.

Si no coneixeu el Jaume en profunditat, i en teniu l'oportunitat, us demano que parreu amb ell. Sé que no li agrada presumir de tot el que ha fet i, de ben segur, us dirà que el que ha fet a la vida és, simplement, el que li ha agradat. Jo us ben asseguro que amb aquestes línies no he aconseguit transmetre plenament tot el que representa per a Terrassa i per al medi natural. Tant és així, que quatre entitats ben diferents, tan allunyades i tan properes alhora, gràcies als seus toc i dedicació personal, hem volgut retre un merescut homenatge a una persona que considerem de medalla.

Òscar Pérez Romero

Voluntari de l'Agrupació de Defensa Forestal

EL COMPROMÍS DE L'HOME AMB LA MUNTANYA

Jaume Galofre i Gabarró és fill d'una família de Lleida, però va néixer a Barcelona on la seva mare va anar a donar a llum per motius de salut. Malauradament, la mare no va superar el part i d'ell, el petit de cinc germans, se'n van fer càrrec els tiets que vivien a Terrassa. El vincle d'en Jaume amb la terra ve de molt lluny: el seu oncle menava dues vinyes del comte d'Ègara i des de ben menut, ell l'ajudava a la sortida de l'escola. I va continuar anant-hi, un cop acabats els estudis a l'acadèmia del senyor Sala, tot i que va entrar a treballar en una empresa de metal·lúrgia, ram del qual no es deslligaria mai fins a la jubilació. Quan el seu tiet va deixar la feina a la vinya, en Jaume ja era casat amb la Maria Vives i tenia una filla, la Mercè, però trobava a faltar el contacte amb el bosc, amb la natura.

El Centre Excursionista de Terrassa li canviaria la vida. Allà va descobrir tot un nou món a prop de la natura; excursionisme, escalada, esquí, esquí de muntanya, alpinisme... I una bona colla de persones disposades a acollir-lo, que esdevindrien veritables amics, alguns dels quals a hores d'ara encara conserva. Ells li ensenyaren els grans valors de la muntanya, valors que no ha oblidat mai. Va aprendre a estimar-la i a respectar-la, i també va aprendre uns altres valors tant o més importants: el compromís i l'amistat, per sobre de tot.

Inquiet i dinàmic com era, Jaume Galofre va començar a fer cursos d'alpinisme, esquí de muntanya i escalada. D'aquesta última modalitat es va treure el títol de monitor l'any 1966, el mateix any que va ser nomenat president de la Secció d'Alta Muntanya, càrrec que va ocupar fins al 1970.

Més endavant, amb el títol d'instructor d'esquí de muntanya i sent professor federat de l'Escola Catalana d'Alta Muntanya, va dirigir la Secció d'Esquí de Muntanya. A Jaume Galofre sempre li ha agradat compartir els seus coneixements, així que el càrrec li va permetre col·laborar i assessorar tant al Centre Excursionista de Terrassa com a d'altres entitats de diferents ciutats en els seus cursets i activitats. En la mateixa línia, ha estat tutor d'alumnes del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat.

L'any 1978 va ser designat vicepresident del Centre Excursionista de Terrassa fins l'any 1982. A partir d'aquest moment va passar a ser-ne el president, carrec que va desenvolupar fins el 1989 i del qual molts destaquen el caire social de les seves activitats, fet que l'ha convertit en un dels socis més estimats. També va ser durant vint-i-vuit anys l'organitzador dels avituallaments de l'equip de l'entitat en la Marxa d'Esquí de Fons de Baqueira-Beret.

Jaume Galofre al cim de l'Aneto, pic que ha escalat en més de cinquanta ocasions

Jaume Galofre i Maria Vives el dia del seu casament, l'any 1957

Escalant la muntanya de Montserrat, l'any 1970

El 1970, Jaume Galofre va rebre el Trofeu a l'Esportista de l'Any

Als anys setanta, la seva gran afició el va portar a participar en ral·lis d'esquí de muntanya a Catalunya, Espanya, França, Itàlia i Suïssa. Més d'una vintena de competicions, en les que en moltes ocasions va assolir medalles d'or i plata.

Aquesta activitat alpinística li ha donat l'oportunitat de conèixer diferents països i moltíssimes muntanyes, tant dels Pirineus com dels Alps, els Andes i l'Himàlaia, fruïnt d'ascensions de més de 6.000 m. a Perú, Bolívia, Equador, Pakistan i a Kirguizistan, sempre al costat dels companys del Centre Excursionista de Terrassa. És en l'època que exerceix de president de l'entitat que organitza i participa en expedicions a cims com el Huayna Potosí i el Sahama, el Pie Lenin de la serralada del Pamir, a l'antiga Rússia, o el descens al cràter del volcà Guagua Pichincha, entre d'altres.

Ja més a prop de casa, ha fet nombroses travesses i ascensos: l'Aneto en més de 50 ocasions, tant escalant com descobrint diferents rutes amb esquís de muntanya, ha finalitzat 19 vegades la cursa Matagalls-Montserrat, la darrera vegada l'any 2009 amb 78 anys, i ha participat en 31 edicions de la cursa Núria-Puigmal-Núria.

Des que es va fer soci del Centre Excursionista, ja fa més de 50 anys, Jaume Galofre sempre ha col·laborat en la festa de Sant Bernat de Menthon, patró dels muntanyencs, que es celebra al juny al Monestir de Sant Llorenç del Munt amb una missa i una processó i la posterior escalada col·lectiva a la Cova del Drac.

La ciutat va premiar la seva passió per l'esport i la muntanya amb el Trofeu a l'Esportista de l'Any 1970 i amb el guardó de Terrassenc de l'Any 2010.

Un aferriat defensor del patrimoni natural

"El meu amor a la muntanya i a la natura-recorda Jaume Galofre-, va quedar especialment malferit quan l'any 1986, tornant de Vallfogona de Riucorb de visitar uns familiars, vaig veure l'abast dels incendis que s'havien declarat a Montserrat i al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. No m'ho vaig pensar i em vaig adreçar als llocs dels incendis per ajudar en les tasques d'extinció de la manera que fos possible." Des d'aquell moment, va ser un dels membres impulsors en la creació de l'Agrupació de Voluntaris de Terrassa, destinats principalment a la vigilància preventiva del terme forestal, col·laborant

Entrant a la catedral del Sant Esperit en l'ofici solemne de la Festa Major de 1982

El 15 desembre de 1985, al Saló de Sessions de l'Ajuntament, durant l'acte de recepció a l'expedició Saipal del Centre Excursionista de Terrassa

Manuel Royes entrega a Jaume Galofre la Medalla d'Or de la Ciutat al Centre Excursionista de Terrassa l'any 1986

amb els professionals de l'extinció d'incendis, així com de la constitució de l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF), on participa directament a través del Centre Excursionista com a membre de la Junta Directiva.

Des de l'any 1986, ha estat present en totes i cadascuna de les campanyes d'estiu per prevenir possibles incendis al parc natural. Fins fa poc, actuava com a cap operatiu a l'ADF de Terrassa durant les campanyes de prevenció d'incendis coordinades per la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. També va involucrar a la seva esposa Maria i a la seva néta Laura en les tasques de vigilància. Igualment, elles participen en totes aquelles activitats relacionades amb la preservació de la natura: plantades d'arbres, neteja de zones d'alt risc i/o d'interès paisatgístic.

Jaume Galofre recorda la dècada dels anys vuitanta com una etapa frenètica, ja que també va entrar a formar part de la Comissió Consultiva del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, òrgan que té com a objectiu aconsellar i opinar sobre les tasques i gestions que es consideri necessari dur a terme en aquest entorn natural. Actualment ostenta

el càrrec de sotspresident i és el representant del Centre Excursionista de Terrassa des de fa 30 anys. En aquesta mateixa època es va constituir el Consell Municipal d'Esports, del que ell en va ser membre fins a la seva dissolució.

La cartografia del Parc de Sant Llorenç pam a pam

Els terribles incendis de 1986 el van fer reflexionar sobre la necessitat de disposar d'un plànol detallat dels camins i accessos al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Sabent que Jaume Galofre, com a bon excursionista i president del Centre Excursionista de Terrassa, era un gran coneixedor de l'entorn paisatgístic de la ciutat, l'Ajuntament de Terrassa li va encarregar confeccionar un mapa forestal del terme municipal. Nous camins i pistes forestals s'havien anat obrint al llarg del temps i l'anterior cartografia havia quedat desfasada. La informació actualitzada i detallada ajudaria als bombers en casos d'emergència.

Amb el temps, aquest mapa es convertiria en un dels objectius més importants de la seva vida. Resseguint pam a pam cadascun dels camins del parc natural, va anar assenyalant les possibles vies d'accés als

diferents punts de la muntanya. La cartografia que en Jaume va elaborar està basada en la classificació de camins segons la seva dificultat d'accés i els mitjans i vehicles adequats per recorre'ls. Aquests camins es dibuixen en colors diferents per tal de facilitar la seva comprensió i fer-los operatius visualment. També estan marcats els cadenats i el lloc de gir dels vehicles. Ha caminat molt per camins, corriols i pistes forestals per arribar a desenvolupar un plànol tan complet de tot el terme forestal de Terrassa.

El primer document va necessitar de tres anys de treball conjunt amb alguns dels companys dels Voluntaris Forestals per cercar les dades corresponents al terme: recuperar els noms dels camins, dels pous, dels torrents...

Des de fa més de trenta anys Jaume Galofre actualitza anualment la cartografia del Parc Natural de Sant Llorenç i l'Obac, que és el plànol pel que es guien els serveis de vigilància i prevenció de la ciutat: Bombers, Policia Municipal, Mossos d'Esquadra, Agents Rurals i l'Agrupació de Voluntaris Forestals de Terrassa en les seves vigilàncies i també és la base de la cartografia municipal.

Cada any ha de supervisar l'estat dels camins, doncs la verificació és essencial, ja que els accessos canvien constantment segons la climatologia, les pluges, la neu, etc. Ell mateix s'encarrega de fer arribar la informació per a la seva actualització, així com de fer la formació necessària per donar a conèixer les rutes a tots els nous membres de l'Agrupació de Voluntaris.

Aquesta cartografia tan detallada és la precursora d'altres plànols i mapes sobre els usos dels camins que ara es volen elaborar des del Consell Coordinador del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i des del Consell Comarcal.

En l'acte d'acomiadament a l'expedició Makalu, celebrat el juny de 1986

Jaume Galofre durant l'acte de constitució del Consell Municipal d'Esports de Terrassa

Portant la torxa olímpica, com a voluntari dels Jocs Olímpics Barcelona 92

Jaume Galofre durant les tasques de vigilància amb
l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa

Ascensió al Midi Ossau, el 2001

Jaume Galofre rep el guardó Terrassenc de l'Any 2010

Revisant mapes de rutes i camins amb els
Voluntaris Forestals de Terrassa

EL 2007 a la Festa de Sant Bernat de Menthon, patró dels muntanyencs, que se celebra al monestir de Sant Llorenç del Munt

Després d'una bona jornada de bolets, el 2015

Sopar de Voluntaris Forestals de Terrassa, l'any 2010

Jaume Galofre envoltat de tota la seva família, el 2016

El Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, a través del grup d'actuacions forestals GRAF va sol·licitar el suport de l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa per reeditar la cartografia forestal destinada a l'extinció d'incendis. Ràpidament, Jaume Galofre s'hi va involucrar acompanyant durant tres mesos, als efectius del Parc de Bombers de Terrassa en la inspecció sobre el terreny dels camins i punts d'aigua del terme municipal. En aquesta revisió es contemplaven, a més de la catalogació de camins segons la seva accessibilitat per als diferents tipus de vehicles, les dades més importants i necessàries per a la prevenció i extinció d'incendis: llocs on els camions poden efectuar maniobres, punts d'aigua, llocs conflictius, tipus de vegetació, etc.

Jaume Galofre no ha deixat mai de col·laborar amb l'Ajuntament de Terrassa com a voluntari en tasques de Protecció Civil, en totes aquelles situacions que requereixin de la seva presència o dels seus coneixements, especialment en els casos de persones desaparegudes en el bosc. També continua recolzant activament a les entitats de defensa de la natura implicant-se en totes i cadascuna de les accions que tinguin com a objectiu conservar el Parc Natural de

Sant Llorenç de Munt i la Serra de l'Obac i l'ampli i ric entorn paisatgístic de la nostra ciutat.

Per a ell, els boscos i la muntanya sempre han estat una forma d'entendre i apropar-se al món. Fa uns anys va deixar l'escalada, de la que va gaudir molt durant 52 anys. Coneix tots els racons de Montserrat, muntanya que ha escalat per diferents camins i punts més alts. Això sí, practica encara l'esquí alpí i fa llargues caminades, algunes de fins a 50 quilòmetres.

Actualment Jaume Galofre continua ocupant el seu temps en les seves dues grans passions: l'ADF i la muntanya. El seu voluntarisme i solidaritat l'obliguen a seguir participant de la millor forma possible en tots aquells camps on els seus profunds coneixements del medi natural puguin resultar profitosos.

Per la seva trajectòria altruista dedicada a l'associacionisme, el seu compromís amb la natura i el medi ambient i per brindar el suport necessari per a la fundació d'entitats tan importants com l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa i Voluntaris Forestals de Terrassa, l'Ajuntament li ha atorgat la Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa.

MUNTANYENC, VOLUNTARI, PROMOTOR I DEFENSOR

1932

El 22 de juliol neix Jaume Galofre a Barcelona.

1947

Acaba els estudis primaris i comença a treballar en el ram de la metal·lúrgia desenvolupant diferents càrrecs fins a la jubilació.

1957

Es casa amb la Maria Vives Prunés.

1959

Neix la seva filla Mercè, que li donarà tres nêtes: l'Anna, la Laura i la Mariona.

1960

Es fa soci del Centre Excursionista de Terrassa i inicia l'activitat muntanyenca.

1963

Passa a formar part de la Junta del Centre Excursionista de Terrassa com a secretari de la Secció d'Alta Muntanya, càrrec que ocuparà fins l'any 1968.

1966

Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya Cerler (Pirineu Aragonés). Medalla de plata.

Des d'aquest any fins el 1991 ha participat 31 vegades en la cursa d'esquí de muntanya Núria-Puigmal-Núria.

1967

Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya de Torino (Itàlia). Medalla de plata

1969

Ostenta el càrrec de president de la Secció d'Alta Muntanya del Centre Excursionista de Terrassa fins el 1974.

Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya Boí-Taüll (Vall d'Aran). Medalla de bronze.

1970

Va rebre el Trofeu a l'Esportista de l'Any. Medalla de plata al Ral·li Internacional

d'Esquí de Muntanya Maladeta (Vall de Benasque).

1973

Medalla de bronze al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya d'Andorra.

1975

Medalla d'or al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya de Montsent de Pallars.

1976

Medalla de plata al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya Aneto (Vall de Benasque).

1979

L'escullen sotspresident del Centre Excursionista de 1979 fins el 1982.

1980

Ascensió al Nevado Pisco (5.762 m.), al Yanapaccha (5.460 m.) i al Chopicalqui (6.345 m.), a la serralada Blanca dels Andes, al Perú.

Medalla de plata al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya de Montardo (Pirineu Català).

1981

Responsable dels avituallaments de la Marxa d'Esquí de Fons de Baqueira-Beret des del 1981 fins al 2009.

1982

És elegit president del Centre Excursionista, càrrec que exercirà fins el 1989.

1984

Medalla de plata al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya de la Vall d'Estòs (Pirineu Aragonés).

1985

Ascensió a Punta Cuyoc (5.600 m.) a la serralada d'Huayhuash, al Perú. Medalla de plata al Ral·li Internacional d'Esquí de Muntanya Gerber, Amitges i Cabanes (Pallars Sobirà).

1986

És nomenat sotspresident de la Comissió Consultiva del Parc Natural de Sant Llorenç i Serra de l'Obac i alhora membre representant del Centre Excursionista en aquesta comissió, funció que encara desenvolupa en l'actualitat.

1987

Des d'aquest any i fins avui, és vocal fundador de l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF).

L'Ajuntament de Terrassa li proposa actualitzar el mapa de camins i pistes forestals del Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Ascensió al Huayna Potosí (6.088 m.) i al Sajama (6.542 m.), a la serralada del Andes, a Bolívia.

1988

Es constitueix el Consell Municipal d'Esport i Jaume Galofre n'és membre des d'ara fins a la seva dissolució.

Ascensió al Pie Lenin (7.134 m.), a la serralada de Pamir, a l'antiga Unió Soviètica.

1989

Ascensió a diferents pics de la serralada dels Andes, a l'Equador: Illiniza (5.248 m.), Cotopaxi (5.897 m.), Chimborazo (6.263 m.), Guagua Pichincha (4.776 m.) i Ruco Pichincha (4.794 m.).

1992

Va ser un dels portadors de la Torxa dels Jocs Olímpics de Barcelona '92.

1997

Ascensió a la serralada del Karakorum fins al camp base del K2 (5.600 m) en homenatge a Jordi Anglès, soci del Centre Excursionista de Terrassa, que malauradament va perdre la vida fent el descens d'aquesta muntanya.

2010

És guardonat Terrassenc de l'Any.

H O M E N A T G E S

TERRASSA, 31 DE MAIG DE 2016

JAUME GALOFRE

Jaume Galofre i Gabarró (1932) ha dedicat tota la seva vida a estimar i preservar el privilegiat entorn natural de la ciutat de Terrassa.

Vinculat des de fa més de 50 anys al Centre Excursionista de Terrassa, del que va ser president als anys vuitanta, Jaume Galofre és un muntanyenc tenaç.

Alpinista incansable, ha participat en nombroses expedicions d'alta muntanya arreu del món i és un expert coneixedor dels massissos de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac, els Pirineus i Montserrat.

La seva passió per la natura, la preocupació per protegir-la i defensar-la, el va portar a fundar entitats tan importants com

l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa i els Voluntaris Forestals de Terrassa.

Com a prova de reconeixement a la seva trajectòria altruista dedicada a l'associacionisme, el seu compromís amb la natura i el medi ambient i per esdevenir l'impulsor d'aquestes entitats, l'Ajuntament de Terrassa li atorga la Medalla d'Honor de la Ciutat.

Edita: Ajuntament de Terrassa

Producció i maquetació: Servei de Comunicació

Fotos: Fons Família Galofre-Vives i Arxiu Municipal de Terrassa

Dipòsit Legal: B. 6293-2016